

ประสิทธิผลของนวัตกรรมเอสเคโนเดลเพื่อลดอาการข้อไหล่ติดในผู้สูงอายุตำบลแสงพัน อำเภอวังม่วง จังหวัดสระบุรี

ณัฐมน สืบชัย*, จิราพร ทรงพระ, นุจารีย์ สิงห์เกิด, รวิภา เครือแสง

สาขาวิชาสาธารณสุขศาสตร์ คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา กรุงเทพมหานคร

*Corresponding author email: nathamon.se@bsru.ac.th

ได้รับบทความ: 11 กุมภาพันธ์ 2562

ได้รับบทความแก้ไข: 11 กรกฎาคม 2562

ยอมรับตีพิมพ์: 13 ตุลาคม 2562

บทคัดย่อ

การวิจัยแบบกึ่งการทดลองนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาประสิทธิผลของนวัตกรรมเอสเคโนเดลลดอาการข้อไหล่ติดในผู้สูงอายุ และเพื่อศึกษาระดับความพึงพอใจของผู้สูงอายุในการใช้นวัตกรรมเอสเคโนเดลลดอาการข้อไหล่ติดในผู้สูงอายุตำบลแสงพัน อำเภอวังม่วง จังหวัดสระบุรี กลุ่มตัวอย่างคือ ผู้สูงอายุที่มีองศาข้อไหล่ติดในระดับปานกลาง โดยประเมินด้วยเครื่องมือ Thai arthrometric navigator scale (TAN scale) จำนวน 40 คน โดยเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบเฉพาะเจาะจง ใช้นวัตกรรมเอสเคโนเดลเพื่อลดอาการข้อไหล่ติด เป็นระยะเวลา 8 สัปดาห์ เก็บรวบรวมข้อมูลด้วยแบบสอบถามข้อมูลทั่วไป แบบประเมินข้อไหล่ติด แบบบันทึกการใช้นวัตกรรม และแบบประเมินความพึงพอใจ วิเคราะห์ข้อมูลด้วยสถิติเชิงพรรณนาและเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระดับอาการข้อไหล่ติดด้วยสถิติ Paired sample t-test ผลการวิจัยพบว่า หลังการทดลองผู้สูงอายุมีอาการข้อไหล่ติดลดลง โดยพบว่าระดับองศาข้อไหล่เพิ่มขึ้นกว่าก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ($p\text{-value} < 0.001$) มีความพึงพอใจโดยรวมในการใช้นวัตกรรมเอสเคโนเดลอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.25$, S.D. = 0.23) จากผลการวิจัยมีข้อเสนอแนะให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องนำนวัตกรรมเอสเคโนเดลไปใช้กับผู้สูงอายุที่มีอาการข้อไหล่ติด ส่งเสริมให้ผู้สูงอายุนำไปใช้ในชีวิตประจำวันและการปรับนวัตกรรมให้มีความสะดวกในการใช้งานมากขึ้น

คำสำคัญ: ภาวะข้อไหล่ติด / ผู้สูงอายุ / นวัตกรรมเอสเคโนเดล

Effectiveness of SK Innovative Model to Relief Stiff Shoulder in Aging at Salaeng Phan, Wang Muang District, Saraburi Province

Nathamon Suebsui*, Jiraporn songpra, Nujaree Singkoed, Rawipa Kuasang

Public Health Program, Faculty of Science and Technology,
Bansomdejchaopraya Rajabhat University, Bangkok

*Corresponding author email: nathamon.se@bsru.ac.th

Received: 11 February 2019

Revised: 11 July 2019

Accepted: 13 October 2019

Abstract

This quasi-experimental research was aimed to study effectiveness of SK innovative model to relief stiff shoulder in aging and to study the level of satisfaction of elderly in the use of innovative SK model to reduce shoulder pain in older people in Salaeng Phan, Wang Muang, Saraburi province. Samples were 40 elderly with frozen shoulder in medium assessment tool Thai anthropometric navigator scale (TAN Scale) were purposive sampling. The elderly use SK innovative model to relief stiff shoulder about 8 weeks. Data collected were general information inquiries, frozen shoulder assessment record data form and satisfaction assessment. Data analysis was done by descriptive statistics and inferential statistics were paired sample t-test. The results found that after the experiment, the shoulder degree of elderly were increase before the experiment at a significant level of 0.05 (p-value <0.001). Satisfaction of the use of SK model innovation was at a high level ($\bar{X} = 4.25$, S.D. = 0.23). Recommendations should be encourage the agency associated conducting for the innovative SK model used to reduce the frozen shoulder, and develop innovative for convenience to increase.

Keywords: Frozen shoulder / Elderly / SK innovative model

บทนำ

จากคำนิยามขององค์การสหประชาชาติ (United Nations: UN) ว่าด้วยสังคมผู้สูงอายุคือสังคมที่มีประชากรอายุ 60 ปีขึ้นไปมากกว่าร้อยละ 10 หรือมีประชากรที่อายุ 60 ปีขึ้นไปมากกว่าร้อยละ 7 ปีพ.ศ. 2559 ประเทศไทยมีประชากรผู้สูงอายุ 11,192,550 คน คิดเป็นร้อยละ 16.9 ของประชากรทั้งหมดของประเทศไทย และคาดว่าจะเพิ่มขึ้นเป็นร้อยละ 29.0 ของประชากรทั้งหมดในปีพ.ศ. 2577 ในขณะที่เด็กนับผู้สูงอายุก็มีแนวโน้มเพิ่มขึ้นจากร้อยละ 47.7 ในพ.ศ. 2550 เป็นร้อยละ 60.8 ในพ.ศ. 2554 นอกจากนี้ยังพบว่า อัตราส่วนเกือบหนึ่งผู้สูงอายุมีแนวโน้มลดลงจากร้อยละ 6.3 ในพ.ศ. 2550 เหลือร้อยละ 5.5 ในพ.ศ. 2554 รวมทั้งยังพบอีกว่าอัตราส่วนพึงพิงวัยสูงอายุมีแนวโน้มเพิ่มสูงขึ้นจากร้อยละ 16.0 ในพ.ศ. 2550 เป็นร้อยละ 18.1 ในพ.ศ. 2554 [1] จากข้อมูลประชากรผู้สูงอายุ จังหวัดสระบุรี มีจำนวน 45,204 คน มีผู้ป่วยเรื้อรัง จำนวน 14,225 คน กำลังวังม่วง มีประชากรผู้สูงอายุจำนวน 1,992 คน มีผู้ป่วยเรื้อรัง จำนวน 754 คน และประชากรผู้สูงอายุในตำบลแสงลพันมีทั้งหมด 325 คน ผู้ป่วยเรื้อรังจำนวน 145 คน และผู้สูงอายุที่มีปัญหาโรคข้อให้เลื่อมจำนวน 98 คน [2]

จากข้อมูลข้างต้นผู้สูงอายุมีจำนวนเพิ่มมากขึ้น ปัญหาทางด้านสุขภาพก็จะมีแนวโน้มเพิ่มสูงขึ้นจึงทำให้เกิดเป็นปัญหาทางด้านสาธารณสุขที่ต้องได้รับการแก้ไขต่อไป จากการสำรวจคุณภาพชีวิตผู้สูงอายุไทยที่มีอายุตั้งแต่ 60 ปีขึ้นไปในปี พ.ศ. 2557 พบว่า โรคที่เป็นปัญหาในผู้สูงอายุที่สำคัญ ได้แก่ โรคความดันโลหิตสูง โรคเบาหวาน โรคข้อเสื่อม โรคหอบหืด โรคอัมพฤกษ์ โดยมีความชุกของโรค คิดเป็นร้อยละ 24.7 8.9 11.4 3.5 และ 1.3 ตามลำดับ [3] นอกจากนี้ยังพบอาการปวดหัวให้เรื้อรังที่พบมากในกลุ่มผู้สูงอายุ โดยทั่วไปผู้สูงอายุมีแพทเทิร์ค่อนข้างช้า และมีแพทเมื่อมีอาการมาแล้วหลายเดือนทำให้อาการปวดหัวให้ส่วนใหญ่มีอาการปวดเรื้อรัง และในบางครั้งทำให้โรค มีความรุนแรงมากขึ้นเนื่องผู้สูงอายุเกิดการเปลี่ยนแปลงของร่างกายอย่างมากมาย การทำงานของอวัยวะต่าง ๆ ในหลายด้านลดลง เช่น ภาวะข้อให้เลื่ิดแข็งซึ่งเป็นภาวะที่ไม่ทราบสาเหตุชัดเจน เกิดจากความเสื่อมของเอ็นรอบข้อและปลายกระดูกไฟปลาร้าที่อยู่ติดกับข้อให้เลื่ิดที่มีหินปูนเกาะไปชุดเดียวกัน หรือจากกระดูกอกบริเวณกระดูกสะบักด้านหน้า หรือเคลื่อนอุบัติเหตุข้อให้เลื่ิดเคลื่อนมักมีอาการปวดหัวให้เลื่ิด ปวดร้าวลงมาบริเวณด้านแขน ปวดเวลาใส่เสื้อ ถอดเสื้อ เวลายกแขนขึ้นสูง จะยิ่งปวดมากขึ้นเวลานอน ทำให้นอนตะแคงทับหัวให้เลื่ิดข้างที่ปวดไม่ได้ พลิกตัวไม่ได้ ข้อให้เลื่ิดหรือเคลื่อนไฟฟ้าไม่สุด หากเป็นมากอาจไม่สามารถยกแขนเพื่อหัวผิดได้ [4] หรือใช้แขนในการปฏิบัติภารกิจต่าง ๆ ในชีวิตประจำวันได้อย่างยากลำบาก

จากรายงานอุบัติการณ์ของข้อให้เลือกแข่งในประชากรทั่วไป พบร่วมร้อยละ 2.00 พบร่วมในผู้หญิงมากกว่าผู้ชาย และพบบ่อยในแขนงที่ไม่ถอด การรักษาในผู้ป่วยข้อให้เลือกมีวัตถุประสงค์เพื่อลดอาการปวดและเพิ่มช่วงการเคลื่อนไหว การรักษาผู้ป่วยข้อให้เลือกประกอบไปด้วย การรักษาด้วยการออกกำลังกายโดยจะให้การออกกำลังกายแบบเพิ่มความแข็งแรงของกล้ามเนื้อ การยืดกล้ามเนื้อ และการรักษาด้วยวิธีการขยาย ดัดดึง ข้อต่อ [5] ในปัจจุบันได้มีการคิดค้นหารวิธีการป้องกันและลดอาการโรคข้อให้เลือกหลายรูปแบบทั้งในด้านการใช้ยา.rรักษา การนวดแผนไทย และการออกกำลังกาย โดยการออกกำลังกายนี้สามารถลดอาการข้อให้เลือกได้ จากการทบทวนวรรณกรรมการวิจัยเรื่องการสร้างรูปแบบท่ารำไทยประยุกต์ ช่วยแก้ไขข้อให้เลือก ผลการวิจัยพบว่า ผู้สูงอายุที่ออกกำลังกายโดยใช้ท่ารำไทยประยุกต์สามารถแก้ไขข้อให้เลือกได้และมีความพึงพอใจต่องานกิจกรรมการออกกำลังกายอยู่ในระดับมากที่สุด จึงนำไปใช้ส่งเสริมสุขภาพผู้สูงอายุที่มีปัญหาข้อให้เลือกในชุมชน [6]

จากความสำคัญดังกล่าวผู้วิจัยจึงได้นำท่าบริหารข้อให้เลือกของโรงพยาบาลธรรมศาสตร์เฉลิมพระเกียรติร่วมกับวงล้อจักรยานเพื่อเพิ่ม่องศาการเคลื่อนไหวข้อให้เลือก มาพัฒนาเป็นวัตกรรมเอสเคโมเดลเพื่อให้ผู้สูงอายุบริหารกล้ามเนื้อบริเวณข้อให้เลือกซึ่งสามารถทำได้ง่าย และเหมาะสมกับวัยของผู้สูงอายุ โดยนำท่าทุกภูมิแบบแผนความเชื่อด้านสุขภาพมาใช้ในการออกแบบกิจกรรมซึ่งทฤษฎีนี้เชื่อว่าหากบุคคลรับรู้ถึงโอกาสเสี่ยงของการเกิดโรครับรู้ถึงความรุนแรงและรับรู้ถึงประโยชน์ที่จะได้รับจากการกระทำการทำพฤติกรรมใดพฤติกรรมหนึ่งจะส่งผลให้บุคคลนั้นเกิดการกระทำการทำพฤติกรรมนั้นได้ [7] เพื่อนำไปสู่การบริหารกล้ามเนื้อให้เลือกและสามารถลดอาการข้อให้เลือกในผู้สูงอายุได้ งานวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์ 1. เพื่อศึกษาประสิทธิผลของนวัตกรรมเอสเคโมเดลลดอาการข้อให้เลือกในผู้สูงอายุตำบลแสงพัน อำเภอวังม่วง จังหวัดสระบุรี 2. เพื่อศึกษาระดับความพึงพอใจของผู้สูงอายุในการใช้นวัตกรรมเอสเคโมเดลลดอาการข้อให้เลือกในผู้สูงอายุตำบลแสงพัน อำเภอวังม่วง จังหวัดสระบุรี สมมุติฐานการวิจัย คือ ภายหลังการทดลองกลุ่มผู้สูงอายุมีระดับองคชาข้อให้เลือกเพิ่มขึ้นกว่าก่อนการทดลอง

วัสดุและวิธีการ

การวิจัยนี้ใช้รูปแบบการวิจัยกึ่งทดลอง (Quasi-experimental research) แบบหนึ่งกลุ่มทดลองวัดก่อนหลัง (One group pretest-posttest design)

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้คือ ผู้สูงอายุที่มีอายุ 60-70 ปี จำนวน 98 คน ซึ่งอาศัยอยู่ที่ตำบลแสงพัน อำเภอวังม่วง จังหวัดสระบุรี [2]

กลุ่มตัวอย่าง คือ ผู้สูงอายุที่มีองคชาข้อใหญ่ติดในระดับปานกลาง (ยกแขนได้ 120°-149°) ประเมินด้วยเครื่องมือ Thai anthropometric navigator scale (TAN scale) จำนวน 40 คน ที่อาศัยในตำบลแสงพัน อำเภอวังน้ำว้า จังหวัดยะลา เลือกกลุ่มตัวอย่างเลือกแบบเฉพาะเจาะจง (Purposive sampling) โดยมี

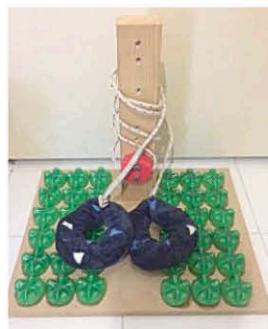
เกณฑ์การคัดเลือกกลุ่มตัวอย่างเข้า (Inclusion criteria) คือ ผู้สูงอายุที่มีองคชาข้อใหญ่ติดในระดับปานกลาง (ยกแขนได้ 120°-149°) ประเมินด้วยเครื่องมือ Thai anthropometric navigator scale (TAN Scale) จำนวน 40 คน มีอายุ 60-70 ปี ไม่เป็นโรคที่เป็นอุปสรรคต่อการออกกำลังกาย เช่น โรคหัวใจ หอบหืด ไม่มีปัญหาการทรงตัว โดยการทดสอบด้วยการยืนขาเดียว [8] สามารถอ่านเขียนภาษาไทยและสื่อสารภาษาไทยได้ และเข้าร่วมด้วยความสมัครใจและยินดีเข้าร่วมงานวิจัยตลอดระยะเวลาการวิจัย

เกณฑ์การคัดเลือกกลุ่มตัวอย่างออกจากงานวิจัย (Exclusion criteria) เมื่อผู้สูงอายุมีการยืนที่อยู่อ่อนแรงและไม่สามารถเข้าร่วมการวิจัยได้ครบตามระยะเวลาที่กำหนดไว้

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ประกอบด้วย เครื่องมือที่ใช้ในการทดลอง และเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ดังรายละเอียดต่อไปนี้

เครื่องมือที่ใช้ในการทดลอง คือ นวัตกรรมเօสเคลโนเดลเพื่อลดอาการข้อใหญ่ติดในผู้สูงอายุได้แนวคิดในการสร้างนวัตกรรมโดยประยุกต์การสร้างนวัตกรรมมาจากเรื่องงล้อจักรยานเพื่อเพิ่มองคการเคลื่อนไหวข้อใหญ่ สำหรับผู้ป่วยผ่าตัดมะเร็งเต้านม [9] และนำท่าบริหารข้อใหญ่มาจากการบริหารข้อใหญ่ของโรงพยาบาลธรรมศาสตร์เฉลิมพระเกียรติ [10] มาเป็นท่าที่ใช้ในการออกกำลังกาย ซึ่งท่าบริหารข้อใหญ่ดังกล่าวเป็นท่าบริหารข้อใหญ่ที่ผู้สูงอายุสามารถทำได้ง่าย และเหมาะสมกับวัยของผู้สูงอายุ ดังนั้นในการทดลองครั้งนี้ผู้วิจัยจึงนำท่าบริหารข้อใหญ่ทั้งหมด 3 ท่ามาทำเป็นรูปแบบการออกกำลังกาย โดยฐานทำจากไม้ขนาด 15x12 นิ้ว และติดกันขวดน้ำพลาสติกจำนวน 36 อัน ใช้ฝาน้ำมัน 2 อันเป็นตัวรองในการบังคับทิศทางของเชือก ใช้เชือก 1 เส้น ยาว 3.5 เมตร และด้ามจับทำจากทรายหนัก 2 กิโลกรัม (ภาพที่ 1) ทั้งนี้ได้จัดทำเอกสารคู่มือการใช้นวัตกรรมเพื่อให้กลุ่มตัวอย่างสามารถใช้งานได้อย่างมีประสิทธิผล ในการพัฒนาและออกแบบนวัตกรรมได้ปรึกษาผู้ทรงคุณวุฒิจำนวน 3 ท่าน เพื่อให้นวัตกรรมเօสเคลโนเดลมีความเหมาะสมและปลอดภัยในการใช้งาน

ภาพที่ 1 นวัตกรรมอสเคโนเดล

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลประกอบด้วย 3 ส่วน ดังต่อไปนี้

1. แบบสอบถามข้อมูลทั่วไป เป็นแบบสอบถามข้อมูลเบื้องต้นของกลุ่มตัวอย่าง ซึ่งเป็นลักษณะการเลือกตอบและการเติมคำ ดังรายละเอียดต่อไปนี้ คือ เพศ อายุ การศึกษา อาชีพ โรคประจำตัว ระดับของศาสตร์ให้หล

2. แบบประเมินข้อให้เลือกติด ลักษณะแบบประเมินเป็นการประเมินระดับของศาสตร์ให้ในผู้สูงอายุที่มีปัญหาข้อให้เลือกติดก่อนและหลังการออกกำลังกายด้วยท่าบริหารข้อให้โดยใช้นวัตกรรมอสเคโนเดล ว่ามีระดับของศาสตร์ของให้ลดลงในระดับใด มีเกณฑ์การให้คะแนนดังนี้

ระดับของศาสตร์	150°-180°	ระดับปกติ
ระดับของศาสตร์	120°-149°	รุนแรงระดับปานกลาง
ระดับของศาสตร์	90°-119°	รุนแรงระดับมาก

3. แบบสอบถามความพึงพอใจต่อการใช้นวัตกรรมอสเคโนเดล ลักษณะข้อคำถามเป็นการวัดแบบลิคิร์ท (Likert's scale) 5 ระดับ คือ พึงพอใจมากที่สุด = 5 คะแนน พึงพอใจมาก = 4 คะแนน พึงพอใจปานกลาง = 3 คะแนน พึงพอใจน้อย = 2 คะแนน พึงพอใจน้อยที่สุด = 1 คะแนน การแปลผลคะแนนความพึงพอใจ โดยนำค่าคะแนนเฉลี่ยของคะแนนที่ได้มาจัดเป็น 3 ระดับ ซึ่งผู้วิจัยใช้เกณฑ์ในการแบ่งระดับคะแนนของเบสท์ [11] ดังนี้ $3.67-5.00 =$ ความพึงพอใจระดับมาก $2.34-3.66 =$ ความพึงพอใจระดับปานกลาง $1.00-2.33 =$ ความพึงพอใจระดับน้อย

การประเมินคุณภาพเครื่องมือวิจัย ผู้วิจัยได้ทำการหาคุณภาพของเครื่องมือก่อนจะนำเครื่องมือไปใช้ในการศึกษา โดยผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 ท่าน เพื่อตรวจสอบความตรงตามเนื้อหา (Content validity) และความชัดเจนของภาษา ปรับปรุงเนื้อหาให้มีความชัดเจนและมีความตรงของเนื้อหามากยิ่งขึ้นตามคำแนะนำของผู้ทรงคุณวุฒิ โดยทุกข้อต้องมีค่าคะแนนตั้งแต่ 0.5 ขึ้นไป ก่อนนำเครื่องมือไปใช้เก็บข้อมูล มีการวัดความเที่ยง (Reliability)

ในส่วนของแบบประเมินความพึงพอใจ โดยเก็บกับกลุ่มที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างจำนวน 30 คน โดยมีสัมประสิทธิ์แอลfa ของครอนบราช (Cornbrash's alpha coefficient) เท่ากับ 0.95

การดำเนินการวิจัย

การวิจัยกึ่งทดลองครั้งนี้เพื่อศึกษาประสิทธิผลของนวัตกรรมเօสເຄມේಡෙලด้านการข้อให้เล็ตติดในผู้สูงอายุ มีการดำเนินการวิจัยเป็น 2 ระยะ คือระยะเตรียมการ ระยะดำเนินการวิจัย โดยมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

1. ระยะเตรียมการ

1.1 ติดต่อประสานงานกับโรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบลแสงพัน อำเภอวังม่วง จังหวัดสระบุรี เพื่อขอความอนุเคราะห์ในการดำเนินการวิจัย ซึ่งเจังวัตถุประสงค์ของ การวิจัยและรายละเอียดของการวิจัย

1.2 ผู้วิจัยขอหนังสือรับรองจากมหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา เพื่อใช้ในการเก็บข้อมูล

1.3 ผู้วิจัยทำการคัดกลุ่มตัวอย่างตามเกณฑ์การคัดเข้า จากนั้นสอนวิธีการบริหาร ข้อให้เล็ตโดยใช้นวัตกรรมເօສເຄມේදෙල และแนะนำการใช้สมุดบันทึกให้กลุ่มเป้าหมายทราบ

2. ระยะดำเนินการวิจัย

ผู้เข้าร่วมโครงการวิจัยจะได้ใช้นวัตกรรมເօສເຄມේදෙල เพื่อลดอาการข้อให้เล็ตติด ใช้ระยะเวลา 8 สัปดาห์ โดยมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

กิจกรรมครั้งที่ 1

1. ให้ความรู้เรื่องข้อให้เล็ตติดกับผู้เข้าร่วมโครงการได้รับทราบถึงความหมาย อาการ และความรุนแรงของข้อให้เล็ตติด

2. ประเมินระดับองศาข้อให้เล็ของผู้เข้าร่วมโครงการ

3. สอนและฝึกปฏิบัติการใช้นวัตกรรมເօສເຄມේදෙල โดยทำตามหลักการออกกำลังกายดังรายละเอียดดังนี้

1) ระยะอบอุ่นร่างกาย เป็นการเตรียมความพร้อมของร่างกายก่อนเริ่มออกกำลังกายจริงด้วยการยืดกล้ามเนื้อและข้อต่อต่าง ๆ มีการปฏิบัติชา ๆ ในจังหวะที่สม่ำเสมอ ใช้เวลา 5 นาที

2) ระยะออกกำลังกายจริง (Exercise phase) ในระยะนี้จะเป็นการออกกำลังกายทั้ง 3 ท่า ทำท่าละ 20 ครั้ง สลับกัน 3 เซต

2.1) ท่าซักรอกด้านหน้า (พัฒนามาจากท่าไถ่ผนัง)

วิธีปฏิบัติ: มือจับห่วง ทั้ง 2 ข้าง ใช้แขนดึงเชือกขึ้นช้า ๆ ไปข้างหน้า สลับกัน ทั้ง 2 ข้าง (นับครั้งที่ข้างขวาเสมอ) ใน 1 เซต ทำ 20 ครั้ง วันละ 6 เซต แบ่งปฏิบัติ เป็น เช้า 3 เซต เย็น 3 เซต (ภาคที่ 2 และ 3) ประโยชน์ของท่าซักรอกด้านหน้า คือ ข้อให้เล็ตมี

การเคลื่อนที่แบบหมุน (Rotation) บริหารข้อแขนมีการเคลื่อนที่แบบหุบเข้า (Adduction) ช่วยยกแขนด้านหน้า (Flexion)

ภาพที่ 2 ท่าซักรอกด้านหน้าข้างขวา

ภาพที่ 3 ท่าซักรอกด้านหน้าข้างซ้าย

2.2) ท่าซักรอกด้านข้าง (พัฒนามาจากท่าซักรอก)

วิธีปฏิบัติ: มือจับห่วงทั้ง 2 ข้าง ใช้แขนดึงเชือกขึ้นช้า ๆ ไปข้างลำตัว สลับกันทั้ง 2 ข้าง (นับครั้งที่ข้างขวาเสมอ) ใน 1 เชต ทำ 20 ครั้ง วันละ 6 เชต แบ่งปฏิบัติ เป็น เข้า 3 เชต เย็บ 3 เชต (ภาพที่ 4 และ 5) ประโยชน์ของท่าซักรอกด้านข้างคือ ข้อไหล่มี การเคลื่อนที่แบบหุบเข้า (Adduction) ไปจนถึงการออก (Abduction)

ภาพที่ 4 ท่าซักรอกด้านข้างขวา

ภาพที่ 5 ท่าซักรอกด้านข้างซ้าย

2.3) ท่าซักรอกด้านหลัง (พัฒนามาจากท่ามือเกาหลัง)

วิธีปฏิบัติ: หันหลังใช้มือจับห่วง ทั้ง 2 ข้าง ใช้แขนขาวดึงเชือกไปข้างหน้า และแขนซ้ายดึงไปข้างหลังให้อยู่ในระดับเอวทำสลับกันทั้ง 2 ข้าง (นับครั้งที่ข้างขวาเสมอ)

ใน 1 เชต ทำ 20 ครั้ง วันละ 6 เชต แบ่งปฏิบัติเป็น เช้า 3 เชต เย็น 3 เชต (ภาพที่ 6 และ 7) ประโยชน์ของท่าซกรอกด้านหลัง คือ ข้อไหล่มีการเคลื่อนที่แบบหมุน (Rotation) บริหารข้อแขนมีการเคลื่อนที่แบบหุบเข้า (Adduction) ไปจนถึงการออก (Abduction) และช่วยยกแขนด้านหน้า (Flexion)

ภาพที่ 6 ท่าซกรอกด้านหลังข้างขวา

ภาพที่ 7 ท่าซกรอกด้านหลังข้างซ้าย

โดยระหว่างการปฏิบัติจะต้องมีผู้เฝ้าระวังอย่างน้อย 1 คน (ห้ามใช้เพียงลำพัง) ทำการบริหารข้อไหล่โดยใช้นวัตกรรม(escomele) ทำครบทุกท่าสักดาวหัส 4 ครั้ง เวลาเช้าและเย็นโดยใช้นวัตกรรมเป็นระยะเวลา 8 สักดาวหัส

3) ระยะผ่อนคลาย ทำโดยผู้ปฏิบัติจะค่อย ๆ ยืดกล้ามเนื้อและข้อต่อต่าง ๆ มีการปฏิบัติช้า ๆ ในจังหวะที่สม่ำเสมอใช้เวลา 5 นาที [12]

4. ชี้แจงแบบบันทึกการใช้นวัตกรรม

5. นัดเข้าร่วมกิจกรรมครั้งต่อไป

กิจกรรมครั้งที่ 2

1. ประเมินการเปลี่ยนแปลงระดับองศาข้อไหล่ของผู้เข้าร่วมโครงการ

2. ติดตามแบบบันทึกการใช้นวัตกรรม

3. พูดคุยและให้กำลังใจกับผู้เข้าร่วมโครงการในการปฏิบัติการบริหารข้อไหล่

4. นัดเข้าร่วมกิจกรรมครั้งต่อไป

กิจกรรมครั้งที่ 3

1. ประเมินการเปลี่ยนแปลงระดับองศาข้อไหล่ของผู้เข้าร่วมโครงการ

2. ติดตามแบบบันทึกการใช้นวัตกรรม

3. สอบความปัญหาและอุปสรรคของผู้เข้าร่วมโครงการเกี่ยวกับใช้นวัตกรรมเօสเคลโนเมเดล
 4. นัดเข้าร่วมกิจกรรมครั้งต่อไป
- กิจกรรมครั้งที่ 4
1. ประเมินการเปลี่ยนแปลงระดับองศาข้อให้ล่องผู้เข้าร่วมโครงการ
 2. ติดตามแบบบันทึกการใช้นวัตกรรม
 3. ประเมินความพึงพอใจของผู้เข้าร่วมโครงการ
 4. แจ้งผลการเปลี่ยนแปลงระดับองศาข้อให้ล่องผู้เข้าร่วมโครงการ

จริยธรรมการวิจัยในมนุษย์

โครงการวิจัยนี้ได้ผ่านการพิจารณาจากคณะกรรมการจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์ สถาบันวิจัยและพัฒนา มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา ดำเนินการให้การรับรอง โครงการวิจัยตามแนวทางหลักจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์ที่เป็นมาตรฐานสากล เลขที่ ใบรับรอง BSRU-REC 6101002

ผลการศึกษา

ลักษณะทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง พบร่วมผู้สูงอายุส่วนใหญ่เป็นเพศชาย คิดเป็นร้อยละ 55.00 อายุในช่วงอายุ 65-70 ปี คิดเป็นร้อยละ 60.00 มีระดับการศึกษาชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 เป็นส่วนใหญ่ คิดเป็นร้อยละ 75.00 ไม่ได้ประกอบอาชีพมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 62.50 ดังตารางที่ 1

ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยระดับองศาข้อให้ล่องผู้สูงอายุก่อน และหลังการใช้นวัตกรรม พบร่วมก่อนการทดลอง ผู้สูงอายุมีค่าเฉลี่ยระดับองศาข้อให้ล่องเพิ่มขึ้นกว่ากับ 142.35 องศา และภายหลังการทดลอง ผู้สูงอายุมีค่าเฉลี่ยระดับองศาข้อให้ล่องเพิ่มขึ้นกว่ากับ 165.35 องศา เมื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยระดับองศาข้อให้ล่องร่วมกัน พบว่าหลังการทดลอง ระดับองศาข้อให้ล่องเพิ่มขึ้นกว่าก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ($p\text{-value} <0.001$) ดังตารางที่ 2

ตารางที่ 1 จำนวนและร้อยละข้อมูลทั่วไปของผู้สูงอายุ ($n = 40$)

ข้อมูลทั่วไป	จำนวน	ร้อยละ
เพศ		
ชาย	22	55.00
หญิง	18	45.00
อายุ		
60-64 ปี	13	40.00
65-70 ปี	27	60.00
($\bar{X} = 65.95$ S.D. = 4.01)		
การศึกษา		
ไม่ได้รับการศึกษา	9	22.50
ประถมศึกษา	30	75.00
มัธยมศึกษา	1	2.50
อาชีพ		
ไม่ได้ประกอบอาชีพ	25	62.50
เกษตรกร	5	12.50
รับจ้าง	7	17.50
ค้าขาย	3	7.50

ตารางที่ 2 เปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยระดับองศาข้อให้ล้วนของผู้สูงอายุก่อนและหลังการทดลอง ($n = 40$)

ระดับองศาข้อให้ล้วน	\bar{X}	S.D.	t	df	p-value
ก่อนการทดลอง	142.35	8.70	27.52	39	<0.001
หลังการทดลอง	165.35	8.52			

ระดับความพึงพอใจต่อการใช้นวัตกรรม aescomele ผู้สูงอายุมีความพึงพอใจโดยรวมของการใช้นวัตกรรม aescomele ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.25$, S.D. = 0.23) โดยมีความพึงพอใจด้านประสิทธิภาพของนวัตกรรมมากที่สุด มีความพึงพอใจในระดับมาก ($\bar{X} = 4.64$, S.D. = 0.30) รองลงมาคือด้านความปลอดภัย มีความพึงพอใจในระดับมาก ($\bar{X} = 4.63$, S.D. = 0.45) ด้านความแข็งแรง/คงทน มีความพึงพอใจในระดับมาก ($\bar{X} = 4.17$, S.D. = 0.37) ด้านวัสดุ/อุปกรณ์ มีความพึงพอใจในระดับมาก ($\bar{X} = 3.93$, S.D. = 0.36) และการใช้งาน มีความพึงพอใจในระดับมาก ($\bar{X} = 3.88$, S.D. = 0.40) ดังตารางที่ 3

ตารางที่ 3 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับความพึงพอใจของผู้สูงอายุ

ความพึงพอใจ	\bar{X}	S.D.	ระดับความพึงพอใจ
ด้านประสิทธิภาพของนวัตกรรม	4.64	0.30	มาก
ด้านความปลอดภัย	4.63	0.45	มาก
ด้านความแข็งแรง/คงทน	4.17	0.37	มาก
ด้านวัสดุ/อุปกรณ์	3.93	0.36	มาก
ด้านการใช้งาน	3.88	0.40	มาก
รวม	4.25	0.23	มาก

วิจารณ์

จากการวิจัยเรื่องประสิทธิผลของนวัตกรรมเօสเคลโนเดลเพื่อลดอาการข้อให้เลื่อนในผู้สูงอายุ พบว่าหลังการทดลองผู้สูงอายุมีระดับองศาข้อให้เลื่อนเพิ่มขึ้นกว่าก่อนการทดลอง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งเป็นไปตามสมมุติฐาน ซึ่งการวิจัยนี้ ผู้วิจัยได้นำทฤษฎีแบบแผนความเชื่อด้านสุขภาพ (Health belief model) มาให้ความรู้กับผู้สูงอายุ เพื่อให้ผู้สูงอายุรับรู้โอกาสเสี่ยงของการเป็นโรค ทราบว่าตนมีโอกาสเสี่ยงต่อการเป็นโรคมากน้อยเพียงใด รับรู้ความรุนแรงของโรคว่าส่งผลกระทบต่อตนเองอย่างไร รับรู้ถึงประโยชน์ที่จะได้รับจากการปฏิบัติตัวเพื่อให้หายจากโรค รับรู้ต่ออุปสรรคของการปฏิบัติ สิ่งที่ทำให้ไม่สามารถปฏิบัติตัวเพื่อป้องกันโรคได้ แรงจูงใจด้านสุขภาพ ความสนใจและความใส่ใจเกี่ยวกับสุขภาพทำให้เกิดความรู้สึกในการอყารักษาสุขภาพและการหลีกเลี่ยงจากการเจ็บป่วย ปัจจัยร่วมที่มีส่วนช่วยส่งเสริมหรือเป็นอุปสรรคต่อการปฏิบัติเพื่อการป้องกันโรค หลังจากที่ผู้สูงอายุได้รับความรู้สึกเกี่ยวกับทฤษฎีแบบแผนความเชื่อด้านสุขภาพ ผู้สูงอายุเกิดการรับรู้และใช้วัตกรรมเօสเคลโนเดลอย่างต่อเนื่อง ทำให้ข้อให้เลื่อนลดลงและองศาข้อให้เลื่อนเพิ่มขึ้น และผู้วิจัยได้ออกแบบนวัตกรรมเօสเคลโนเดลให้มีรูปทรงและการใช้งานให้เหมาะสมกับการบริหารข้อให้เลื่อนเพื่อให้กล้ามเนื้อได้เกิดการเคลื่อนไหว โดยใช้ฝาน้ำมันเจาะรูที่สามารถซักเชือกขั้นลงคล้ายลูกกรอก และฐานเหยียบใช้กันชนวนน้ำในการกำหนดการงานภายในการยืนใช้นวัตกรรมเօสเคลโนเดลทำให้เกิดการบริหารที่บริเวณหัวให้เลื่อนเพิ่มช่วงการเคลื่อนไหวด้วยการออกกำลังกายแบบเพิ่มความแข็งแรงของกล้ามเนื้อ การยืดกล้ามเนื้อ [5] ทำให้ผู้สูงอายุเกิดการยืดเหยียดกล้ามเนื้อที่บริเวณหัวให้เลื่อน ซึ่งมีผลทำให้ลดอาการข้อให้เลื่อนติดและเพิ่มองศาในการยกแขน ประจิตร ประจำเนย์ [13] กล่าวว่าสาเหตุของข้อให้เลื่อนแข็งจากการอักเสบถุงหุ้มข้อหนาตัว หรือรังและติดกับหัวกระดูกต้นแขนจนไม่สามารถเคลื่อนไหวได้ตามปกติ นวัตกรรมเօสเคลโนเดลเพื่อลดอาการข้อให้เลื่อนจึงเป็นทางเลือกหนึ่งในการบริหารข้อให้เลื่อน ทำให้ข้อให้เลื่อนเกิดการเคลื่อนไหวอย่างเหมาะสมยกกล้ามเนื้อเกิดการยืดเหยียดทำให้

อาการข้อไหล่ติดลดลง เนื่องจากท่าที่ใช้ในการบริหารข้อไหล่ทั้งหมด 3 ท่า โดยท่าที่ 1 ท่า ซักรอกด้านหน้า ช่วยให้ข้อไหล่มีการเคลื่อนที่แบบหมุน บริหารข้อแขนมีการเคลื่อนที่แบบหุบเข้า ช่วยยกแขนด้านหน้า ท่าที่ 2 ท่าซักรอกด้านข้าง ช่วยให้ข้อไหล่มีการเคลื่อนที่แบบหุบเข้าไปจนถึงกางออก และท่าที่ 3 ท่าซักรอกด้านหลัง ช่วยให้ข้อไหล่มีการเคลื่อนที่แบบหมุน บริหารข้อแขนมีการเคลื่อนที่แบบหุบเข้าไปจนถึงกางออกและช่วยยกแขนด้านหน้า เป็นท่าที่ผู้สูงอายุสามารถทำได้ง่ายและเหมาะสมกับวัยของผู้สูงอายุ ระยะเวลาที่ใช้ในการบริหารข้อไหล่เป็นระยะเวลา 8 สัปดาห์ ใช้เวลาในการบริหารข้อไหล่ 30 นาที ซึ่งมีความเหมาะสมทำให้อาการข้อไหล่ติดลดลงได้ สอดคล้องกับรัชนีกร ใจคำสิน และคณะ [9] ที่ได้ศึกษาเรื่อง การวิจัยเรื่องวงล้อจักรยานเพื่อเพิ่มองศาการเคลื่อนไหวข้อไหล่สำหรับผู้ป่วยผ่าตัดมะเร็งเต้านมร่วมกับการเลาะต่อมน้ำเหลืองในหอยผู้ป่วยศัลยกรรมหญิง โรงพยาบาลอุตรดิตถ์ การศึกษาพบว่า ผู้ป่วยมะเร็งเต้านมที่ได้รับการผ่าตัดเต้านมร่วมกับการเลาะต่อมน้ำเหลืองทั้งสองกลุ่ม องศาสตร์การเคลื่อนไหวของข้อไหล่หลังผ่าตัดในกลุ่มที่ใช้วงล้อจักรยานมีแนวโน้มสูงกว่ากลุ่มมาตรฐานอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ และสอดคล้องกับรัชทิพย์ พันธุเมธากุล และคณะ [14] ที่ได้ศึกษาเรื่องผลกระทบสั่นของการออกกำลังกายแบบซักรอกต่อภาวะข้อไหล่ติดในผู้ป่วยเบาหวาน การศึกษาพบว่า การรักษาด้วยการออกกำลังกายแบบซักรอกร่วมกับการวางแผนร้อนทำให้องศาสตร์การเคลื่อนไหวของข้อไหล่เพิ่มขึ้นมากกว่าการรักษาด้วยการวางแผนร้อนเพียงอย่างเดียวอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p<0.005$)

สำหรับความพึงพอใจต่อการใช้นวัตกรรมeosเคโมเดลผู้สูงอายุมีความพึงพอใจโดยรวมของการใช้นวัตกรรมeosเคโมเดลอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.25$, S.D. = 0.23) เนื่องจากนวัตกรรมeosเคโมเดลเพื่อลดอาการข้อไหล่ติดในผู้สูงอายุอำนวยความสะดวกในการบริหารข้อไหล่ เป็นการบริหารข้อไหล่ที่สามารถทำได้ที่บ้าน จากการสัมภาษณ์ผู้สูงอายุ ส่วนใหญ่ไม่ได้ประกอบอาชีพ และไม่มีแรงจูงใจในการออกกำลังกาย ทำให้ไม่อยากออกกำลังกาย นวัตกรรมeosเคโมเดลจึงเป็นหนึ่งตัวช่วยที่ทำให้ผู้สูงอายุที่มีปัญหาข้อไหล่ สามารถนำไปใช้ในการบริหารข้อไหล่ เพื่อลดอาการข้อไหล่ติดเพิ่มระดับองศาข้อไหล่ให้สูงขึ้นและนวัตกรรมeosเคโมเดลยังสร้างแรงจูงให้ปฏิบัติการออกกำลังกายมากขึ้น อีกทั้งฝาน้ำมันและวัสดุอุปกรณ์เป็นวัสดุที่หาได้ง่ายในท้องถิ่นสามารถประดิษฐ์ไว้ใช้เองได้ในครัวเรือนซึ่งจะช่วยประหยัดค่าใช้จ่ายในการเลือกซื้อวัสดุจากห้องตลาดและสามารถปฏิบัติการออกกำลังกายในเวลาว่างได้อีกด้วย เมื่อพิจารณาตามรายด้านพบว่า ด้านที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุดคือด้านประสิทธิภาพของนวัตกรรม ($\bar{X} = 4.64$, S.D. = 0.30) เนื่องจากนวัตกรรมeosเคโมเดลสามารถบริหารข้อไหล่ได้จำนวนหลายท่า ครอบคลุมกายวิภาคข้อไหล่ เช่น เยื่อหุ้มข้อไหล่ (Shoulder capsule) เส้นเอ็นข้อไหล่ (Rotator cuff tendon) และถุงน้ำที่อยู่ระหว่างกระดูกและเส้นเอ็น ทำให้ข้อไหล่ติดในผู้สูงอายุลดลง ด้านความปลอดภัย มี

ความพึงพอใจในระดับมาก ($\bar{X} = 4.63$, S.D. = 0.45) เมื่อใช้นวัตกรรมเอสเคโมเดลแล้ว ผู้สูงอายุไม่เกิดการบาดเจ็บที่หัวไหล่เนื่องจากคนผู้วิจัยได้ออกแบบนวัตกรรมและทำท่าที่ใช้ในการบริหารข้อไหล่ให้เหมาะสมกับสรีระทางกายวิภาคของผู้สูงอายุ ทำให้ผู้สูงอายุไม่เกิดการบาดเจ็บที่หัวไหล่ ด้านความแข็งแรง/คงทน มีความพึงพอใจในระดับมาก ($\bar{X} = 4.17$, S.D. = 0.37) โครงสร้างของนวัตกรรมเอสเคโมเดลแข็งแรงทนทานต่อการใช้งานเนื่องจากคนผู้วิจัยเลือกใช้วัสดุอุปกรณ์ที่มีความแข็งแรง ไม่ผุพังง่าย สามารถรองรับน้ำหนักผู้สูงอายุได้ จึงทำให้โครงสร้างของนวัตกรรมเอสเคโมเดลแข็งแรง ทนทานต่อการใช้งาน ด้านวัสดุ/อุปกรณ์ มีความพึงพอใจในระดับมาก ($\bar{X} = 3.93$, S.D. = 0.36) มีการใช้วัสดุ/อุปกรณ์อย่างคุ้มค่า มีประสิทธิภาพ ไม่ฟุ่มเฟือย เนื่องจากวัสดุที่นำมาใช้ทำนวัตกรรมเอสเคโมเดลสามารถหาซื้อได้ตามมาตรฐาน จึงทำให้มีความคุ้มค่า มีประสิทธิภาพ และไม่ฟุ่มเฟือย ด้านการใช้งานพบว่า มีความพึงพอใจในระดับมาก ($\bar{X} = 3.88$, S.D. = 0.40) นวัตกรรมเอสเคโมเดลสามารถปรับระดับได้ตามความสูงของผู้สูงอายุ เนื่องจากคนผู้วิจัยได้มีการนำนวัตกรรมเอสเคโมเดลไปทดลองก่อนกับผู้สูงอายุที่มีช่วงของความสูงที่แตกต่างกัน จึงนำผลที่ได้มาจัดรูปแบบนวัตกรรมให้สามารถปรับระดับตามความสูงของผู้สูงอายุได้

สรุป

ผลการศึกษารังนี้สามารถสรุปได้ว่า ประสิทธิผลของนวัตกรรมเอสเคโมเดลเพื่อลดอาการข้อไหล่ติดในผู้สูงอายุสามารถลดอาการข้อไหล่ติดและเพิ่มระดับของศาสากข้อไหล่ได้จากการวัดระดับของศาสากข้อไหล่ก่อนและหลังการทดลองด้วยเครื่องมือ Thai anthropometric navigator scale (TAN scale) ใช้ระยะเวลาในการทดลอง 8 สัปดาห์ สามารถทำให้ระดับของศาสากข้อไหล่ของผู้สูงอายุเพิ่มขึ้น

ข้อเสนอแนะในการวิจัย

1. ควรออกแบบนวัตกรรมให้สามารถเคลื่อนย้ายได้สะดวกมากขึ้น
2. ควรส่งเสริมให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องทั้งองค์กรภาครัฐและเอกชน สนับสนุนให้มีการนำนวัตกรรมเอสเคโมเดลไปใช้ในการลดอาการข้อไหล่ติดด้วยการเพิ่มระดับของศาสากข้อไหล่เพื่อป้องกันการเกิดข้อไหล่ติดในผู้สูงอายุต่อไป

กิตติกรรมประกาศ

ขอกราบขอบพระคุณผู้อำนวยการโรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบลแสงพัน อำเภอวังน้ำวong จังหวัดสระบุรี เจ้าหน้าที่ และกลุ่มตัวอย่างทุกท่านที่ให้ข้อมูลและความร่วมมือในการเก็บข้อมูลการวิจัยในครั้งนี้เป็นอย่างดี และขอกราบขอบพระคุณ ศูนย์

วิทยาศาสตร์และวิทยาศาสตร์ประยุกต์ คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา ที่ได้กรุณามอบทุนสนับสนุนในการทำวิจัยครั้งนี้

เอกสารอ้างอิง

- สถาบันวิจัยประชากรและสังคม มหาวิทยาลัยมหิดล. การฉายภาพประชากรของประเทศไทย การฉายภาพประชากรของประเทศไทย [อินเทอร์เน็ต]. 2559 [เข้าถึงเมื่อ 15 มีนาคม 2560]. เข้าถึงได้จาก: <http://www.ipsr.mahidol.ac.th>
- สารานุสุขจังหวัดสระบุรี. ข้อมูลประชากรผู้สูงอายุ [อินเทอร์เน็ต]. 2559 [เข้าถึงเมื่อ 2 มิถุนายน 2560]. เข้าถึงได้จาก: http://www.sro.moph.go.th/ewtadmin/ewt/saraburi_web/main.php?filename=index
- สำนักโรคไม่ติดต่อ กระทรวงสาธารณสุข. สถานการณ์การตายและการป่วยด้วยโรคไม่ติดต่อ [อินเทอร์เน็ต]. 2557 [เข้าถึงเมื่อ 20 มีนาคม 2560]. เข้าถึงได้จาก: <http://www.thaincd.com/document/file/download/papermanual/Annual-report-2014.pdf>
- ฉันทนา กระฤทธิชัย. ประสิทธิผลของหมอนพื้นบ้านในการรักษาให้ติดทางคลินิกกรณีศึกษาหมอนสุนทร นิมน้อม. นนทบุรี: สำนักงานการแพทย์พื้นบ้านไทย กรมพัฒนาการแพทย์แผนไทยและการแพทย์ทางเลือก กระทรวงสาธารณสุข; 2557.
- โรงพยาบาลกรุงเทพ. ขอให้ติดในผู้สูงอายุ [อินเทอร์เน็ต]. 2558 [เข้าถึงเมื่อ 27 มีนาคม 2560]. เข้าถึงได้จาก: <https://www.bangkokhospital.com/index.php/th/diseases-treatment/shoulder-hold-elder>
- พิมพรรณ รัตนโภกมล. การสร้างรูปแบบท่ารำไทยประยุกต์ช่วยแก้ไขข้อไหล่ติด [วิทยานิพนธ์ปริญญาบริหารศาสตรมหาบัณฑิต]. ชั้นนำ: วิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนี; 2555.
- Rosenstock IM. The health belief model and prevention health behavior. Health Educ Monogr 1974;2:355-85.
- Rikli RE, Jones CJ. Senior fitness test manual. Champaign, IL: Human Kinetics; 2001.
- รัชนีกร ใจคำสีบ, ชวนพิศ แสวนรุจิธรรม, อัมพร พงษ์เพนกวัติ. วงล้อจักรยานเพื่อเพิ่มองค์การเคลื่อนไหวข้อไหล่สำหรับผู้ป่วยผ่าตัดมะเร็งเต้านม. อุต្រดิตถ์: โรงพยาบาลอุตรดิตถ์; 2558.
- โรงพยาบาลธรรมศาสตร์เฉลิมพระเกียรติ. การบริหารข้อไหล่ [อินเทอร์เน็ต]. 2559 [เข้าถึงเมื่อ 4 มิถุนายน 2560]. เข้าถึงได้จาก: <http://winne.ws/n4791>

11. Best JW. Research in Education. 3rd ed. New Jersey: Prentice Hall; 1997.
12. ศิริรัตน์ หิรัญรัตน์. การออกแบบกายภาพในผู้สูงอายุ. นนทบุรี: กองออกแบบกายภาพเพื่อสุขภาพ กรมอนามัย กระทรวงสาธารณสุข; 2546.
13. ภาณิชตร ประจญเนย. ข้อให้หล่อติดแข็ง. วารสารศูนย์บริการวิชาการ 2546;11:11-14.
14. รังษีพิพิธ พันธุ์เมธากุล, สุภารณ์ ผดุงกิจ, สาวิตรี วันเพ็ญ, จตุรัตน์ กันต์พิทยา, รังษี ประภิภานวัตร, มณฑีร พันธุ์เมธากุล. ผลกระทบสัมมูลของการออกแบบกายแบบชั้กรอกต่อภาวะข้อให้หล่อติดในผู้ป่วยเบาหวาน. วารสารกายภาพบำบัด 2554;33:126-34.